

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719201858
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5719201858.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: 1) U. D., nar. XX.XX.XXXX a 2) O. D., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, deti matky: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N. XXX, právne zastúpenej: JUDr. Tomáš Zboja, advokát, so sídlom Z. X, XXX XX X., a otca: U. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/X, XXX XX X.-Q., právne zastúpeného: JUDr. Vladimír Kašuba, PhD., advokát, so sídlom A. XX, XXX XX X., o návrhu na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca a matky proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 24P/11/2019-131 zo dňa 29.11.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiadnemu z účastníkov **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 24P/11/2019-131 zo dňa 29.11.2019 schválil dohodu rodičov o úprave styku s maloletými deťmi tak: styk otca s maloletým U. D., nar. XX.XX.XXXX, sa neupravuje. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou O. D., nar. XX.XX.XXXX, každý párnny týždeň v kalendárnom roku od piatka od 14:00 hod. do nedele do 18:00 hod. a počas letných prázdnin od 15.07. od 10:00 hod. do 31.07. do 18:00 hod. a od 15.08. od 10:00 hod. do 31.08. do 18:00 hod. O výživnom súd rozhodol tak: otec je povinný prispievať na výživu maloletého U. výživným vo výške 150,- eur mesačne do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od 15.05.2019. Zameškané výživné vo výške 375,81 eur je otec povinný zaplatiť splátkami vo výške 30,- eur mesačne spolu s bežným výživným. Týmto sa v dotknutej časti zmenil rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 02.07.2018, č. k. 9P/58/2018-69. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že matka podaným návrhom zo dňa 15.05.2019 sa domáhala zmeny predchádzajúceho rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a obmedzenia styku maloletých detí s otcom a uloženia povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletých detí výživným po 200,- eur mesačne. Matka svoj návrh odôvodnila tým, že musia znášať psychický nátlak otca, sú agresívne, nepokojné, nevedia sa zaradiť a vo vzťahu k výživnému návrh odôvodnila tým, že spolu s deťmi bola donútená opustiť domácnosť otca, čím sa zvýšili jej náklady. Otec s návrhom matky nesúhlasil. Uviedol, že vo vzťahu k výdavkom matky nedošlo k žiadnej zmene pomerov, o maloleté deti sa vie postarať aj sám, matka jeho vzťah s deťmi poškodzuje. Navrhol, aby maloleté deti boli zverené do jeho osobnej starostlivosti. Kolízny opatrovník sa k návrhu matky vyjadril tak, že nie je dôvod meniť posledné rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom s výnimkou výživného na maloletého U., výdavky na ktorého sa vzhľadom na jeho vek zvýšili. V priebehu konania sa

kolízny opatrovník vyjadril tak, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu maloletých detí zvýšeným výživným, vrátane tvorby úspor.

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie mal preukázať, že vo vzťahu k úprave styku otca s maloletými deťmi je schválená rodičovská dohoda v záujme maloletých detí. Maloletý U. v súčasnosti nemá záujem o styk s otcom a otec tento nezáujem rešpektuje. Vo vzťahu k maloletej O. súd nezistil dôvody pre obmedzenie rozsahu styku otca s ňou, naopak, sama matka súhlasila s rozšírením tohto rozsahu vo vzťahu k času prevzatia maloletej v školskom zariadení.

4. Vo vzťahu k výživnému súd zisťoval zmenu pomerov na strane účastníkov od posledného rozhodovania o tomto výživnom. Súd zistil, že priemerný čistý príjem otca za obdobie od januára 2018 do októbra 2019 predstavuje sumu vo výške 1 420,58 eur mesačne. V čase posledného rozhodovania o výživnom jeho priemerný čistý mesačný príjem bol vo výške 1 330,58 eur mesačne, teda jeho príjem sa zvýšil o 90,00 eur. Čo sa týka príjmu matky, zistil, že priemerný čistý príjem za obdobie od augusta 2019 do októbra 2019 predstavoval sumu vo výške 344,53 eur mesačne, priemerný čistý príjem za obdobie od januára 2018 do mája 2019 bol vo výške 516,85 eur mesačne. V čase posledného rozhodovania o výživnom jej priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od júla 2017 do mája 2018 predstavoval sumu vo výške 486,88 eur mesačne. Matka od augusta 2019 zmenila svoje zamestnanie a pracuje na polovičný pracovný úväzok. Súd však dospel k záveru, že svojho výhodnejšieho zamestnania a zárobku sa vzdala bez vážneho dôvodu. Vzhľadom na vek maloletých detí a navštevovanie školskej družiny maloletou O. sa súd nestotožnil s tvrdením matky, že zmena rozsahu pracovného úväzku bola nevyhnutná, a to najmä v situácii, keď jej predchádzajúci zamestnávateľ súhlasil s úpravou fondu jej pracovného času pre prípad potreby vo vzťahu k starostlivosti o maloleté deti. Priemerný čistý príjem matky teda súd posudzoval tak, ako keby k zmene jej zamestnania nedošlo a od posledného rozhodovania o výživnom sa teda tiež mierne zvýšil o 29,97 eur. Súd neprihliadal na námietky otca, že si privyrába pečením tort. Nepreukázal, že takýto druh činnosti by mal výrazný vplyv na čistý príjem matky. Vo vzťahu k výdavkom matky na domácnosť a na starostlivosť o maloleté deti súd dospel k záveru, že tieto sa nezmenili do takej miery, aby odôvodňovali zmenu naposledy určeného výživného. Za najvýraznejšiu zmenu pomerov v tejto súvislosti matka vo svojom návrhu na začatie konania uvádzala nutnosť dochádzania z miesta bydliska v N. do Martina do práce a do školy. V priebehu konania sa miesto pobytu matky a maloletých detí zmenilo a v súčasnosti bývajú v H., teda 15 km od Martina. Žiadnym spôsobom teda matka nepreukázala mesačné výdavky na dochádzanie do Martina vo výške 100,- eur a súd tieto výdavky považoval za značne nadhodnotené. Za ďalšiu zmenu pomerov v súvislosti s výdavkami matky na domácnosť a na starostlivosť o maloleté deti matka považovala vznik povinnosti platiť nájomné za užívanie časti rodinného domu a úhradu za plnenia poskytované s jej užívaním vo výške 250,- eur mesačne. Súd sa však nestotožnil s tým, že v prípade povinnosti platiť uvedené nájomné a úhradu by došlo k zmene pomerov. Sama matka vo svojom návrhu tvrdila, že po poslednom rozhodnutí o výživnom sa s maloletými deťmi vrátila do domácnosti otca z dôvodu nevládania platenia nájomného, pričom následne počas tohto obdobia platila otcovi nájomné vo výške 211,83 eur. Povinnosť podieľať sa na výdavkoch na užívanie uvedenej časti rodinného domu má navyše v súčasnosti aj druh matky, ktorý s ňou žije v spoločnej domácnosti. Matka uviedla ďalšie výdavky v súvislosti so starostlivosťou o maloleté deti a ich školskou dochádzkou, avšak nepreukázala žiadnu zmenu v týchto výdavkoch v porovnaní s časom posledného rozhodovania o výživnom. Súd nezistil žiadnu ďalšiu zmenu pomerov vo vzťahu k výdavkom matky na domácnosť a starostlivosť o maloleté deti, ktorá by odôvodňovala zmenu naposledy určeného výživného. Súd však dospel k záveru, že od posledného rozhodovania o výživnom došlo k významnej zmene pomerov vo vzťahu k osobnej starostlivosti o maloletého U., keď otec v súčasnosti túto osobnú starostlivosť nevykonáva a s maloletým U. sa nestýka. Preto na túto skutočnosť súd prihliadol pri určení výšky výživného a dospel k záveru, že je dôvodné zvýšiť výživné na maloletého U., a to odo dňa podania návrhu na začatie konania. Súd sa nestotožnil s návrhom otca, aby mu nebola uložená povinnosť zaplatiť zameškané výživné, keď svoj návrh odôvodňoval tým, že maloletým deťom kupoval a zabezpečoval dary a iné potreby aj nad rámec určeného výživného. Takéto obdarúvanie maloletých detí nad rámec určeného výživného samo osebe nemožno započítať na plnenie zvýšeného výživného.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec aj matka maloletých detí.

7. Otec maloletých detí v podanom odvolaní zdôraznil, že matka podala svoj návrh po 10 mesiacoch od predchádzajúceho rozhodnutia súdu o vyživovacej povinnosti k deťom. S každou zmenou na strane matky sa súd prvej inštancie vysporiadal správne, teda dospel k správne záveru, že na strane matky nedošlo k žiadnym zmenám, ktoré by odôvodňovali zmenu vyživovacej povinnosti. Všetky zmeny, ktoré matka len deklarovala v rovine všeobecných tvrdení, dôkazne nepreukázala, resp. boli to len zmeny, ktorých účelom bolo poškodiť druhého rodiča maloletých detí a otec v odvolaní zdôraznil, že ho mrzí, že pre nevysporiadanie ich záležitostí ako BSM, dokázala matka podkopať jeho vzťah so synom. Súd správne zistil, že na jeho strane došlo k zmene pomerov, k nárastu príjmov o 7 %, no vyživovaciu povinnosť na syna zvýšil po 10 mesiacoch o 50 %. Takýto nárast nie je dôkazne odôvodnený. Preto sa odvolateľovi javí tento výrok ako arbitrárne rozhodnutie. Súd prvej inštancie úplne opomenul vo výpočte dôkazov uviesť to, že svojim maloletým deťom vytvára dobrovoľne finančnú rezervu, o čom predložil listinný dôkaz. Navrhol preto, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie tak, že ho zaviazže prispievať na výživu maloletého syna U. D. výživným vo výške 120,- eur mesačne vždy do 20. dňa vopred k rukám matky s účinnosťou od 01.11.2019 (zameškané výživné pre predbežnú vykonateľnosť rozsudku prvej inštancie nevzniklo a nevznikne). Náhradu trov odvolacieho konania navrhuje nepriznať žiadnemu z účastníkov.

8. Matka v podanom odvolaní uviedla, že trvá na svojom návrhu a žiada, aby súd uložil povinnosť otcovi prispievať na výživné maloletým deťom po 200,- eur mesačne. Zdôraznila, že bola donútená opustiť spoločnú domácnosť a zaobstarať pre seba a svoje deti nové bývanie, čím sa jej prirodzene zvýšili jej náklady. S touto skutočnosťou sa súd ale náležite nevysporiadal, keď tvrdí, že k zmene pomerov odôvodňujúcich zmenu naposledy určeného výživného nedošlo. Závažná zmena spočíva v tom, že celá osobná starostlivosť o deti zostala na matke, ktorá bola nútená odsťahovať sa zo spoločnej domácnosti a nájsť si iné obydlie, s čím sú spojené vyššie výdavky ako vtedy, keď žila spolu s otcom maloletých detí. Ďalšou podstatnou skutočnosťou je, že súčasný partner matky má vlastný byt a nepodieľa sa na výdavkoch spojených so zabezpečením bývania pre matku a maloleté deti, to znamená, že nemá povinnosť podieľať sa na platení nájomného za užívanie časti domu, v ktorom žijú deti s matkou. Nie je pravdou, že v porovnaní s časom posledného rozhodovania o výžive nedošlo k zmene výdavkov matky na domácnosť a na starostlivosť o maloleté deti a ich školskú dochádzku. Je pritom pochopiteľné, že so zvyšujúcim sa vekom detí sa zvyšujú aj náklady na ich ošatenie, stravu či vzdelanie a voľnočasové aktivity. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a otca zaviazal k povinnosti prispievať na výživu maloletého U. výživným vo výške 200,- eur mesačne a na maloletú O. výživným vo výške 200,- eur mesačne. Zároveň, aby ho zaviazal uhradiť aj zameškané výživné vo výške 375,81 eur v splátkach vo výške 30,- eur mesačne spolu s bežným výživným. Alternatívne žiada, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca v lehote nevyjadrili.

10. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec. Zdôraznil, že zo spoločnej domácnosti matka nemusela s deťmi odísť, no matka sa rozhodla žiť určitým spôsobom života a ten znamenal, že ona sama chcela z jeho domácnosti odísť. Matka má druhu, ktorého sa snažila zatajiť, s ktorým žije v spoločnej domácnosti. Tento druh má povinnosť podieľať sa na výdavkoch domácnosti, v ktorej býva. Matke vlastne klesli výdavky na domácnosť zo sumy 211,83 eur, keď bývala v jeho domácnosti, na 250,- eur mesačne, na ktorých sa však musí podieľať ďalšia dospelá, zárobkovo činná osoba. Túto skutočnosť matka opomína. Žiadne zvýšené náklady preukazujúce zmenu pomerov po 11 mesiacoch nepreukázala. Matka sa snaží objektívnu existenciu zmeny preukázať odsťahovaním sa do vzdialenejšej obce, znížením pracovného úväzku a zatajením druhu. Všetky tieto aktivity matky majú cieľ poškodiť ho ako otca po každej stránke.

11. Matka podala písomné vyjadrenie k vyjadreniu otca, v ktorom uviedla, že sa nikdy nesnažila zatajiť svojho druhu. No súčasný partner má vlastný byt a nepodieľa sa na výdavkoch spojených so zabezpečením bývania pre ňu a maloleté deti. No otec maloletých detí sa očividne snaží túto povinnosť preniesť na tretiu osobu. Matka zdôraznila, že aj kolízny opatrovník počas konania navrhol zvýšiť výživné z dôvodu práva detí podieľať sa na životnej úrovni otca, pričom možnosti otca to umožňujú.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“) a

dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné podľa § 387 CSP potvrdiť.

13. Naposledy o úprave výkonu rodičovských práv účastníkov konania k maloletým deťom bolo rozhodované v rámci konania o rozvod manželstva č. k. 9P/58/2018-69 zo dňa 02.07.2018, právoplatné 11.07.2018, keď bola schválená dohoda rodičov tak, že maloletý U., nar. XX.XX.XXXX a maloletá O. D., nar. XX.XX.XXXX, sa zverili do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platiť výživné pre maloletého U. vo výške 100,- eur mesačne a pre maloletú O. vo výške 100,- eur mesačne. Matka návrhom zo dňa 15.05.2019 sa domáha, aby súd zmenil predchádzajúce rozhodnutie o úprave výkonu práv a povinností k maloletým deťom a navrhuje zvýšiť výživné na maloleté deti po 200,- eur mesačne na každé dieťa. Návrh odôvodňovala tým, že bola nútená opustiť domácnosť otca, čím sa jej zvýšili náklady.

14. Úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom sa uskutočňuje podľa stavu zisteného v čase rozhodovania súdu. Po tejto úprave však môže nastať zmena tak v pomeroch rodičov, ako aj v pomeroch maloletých detí, odôvodňujúcich zmenu pôvodného rozhodnutia súdu, prípadne dohody rodičov. Iba zmena závažnejšieho charakteru môže byť dôvodom na takú zmenu rozhodnutia. Zmena pomerov môže spočívať v rôznych okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska záujmu maloletých detí. Pri úvahe o tom, či sa má zmeniť rozhodnutie súdu alebo dohodu rodičov, treba mať na zreteli záujem dieťaťa, keď základným predpokladom pre zmenu pôvodného rozhodnutia je, že od pôvodného rozhodnutia došlo k takej zmene pomerov, ktorá vyžaduje zmenu pôvodnej úpravy, zohľadňujúc pritom primárne záujem maloletého dieťaťa.

15. Matka zmenu pomerov preukazovala odsťahovaním sa z domácnosti otca a nutnosťou zariadiť si novú domácnosť. V konaní bolo preukázané, že otcovi maloletých detí platila nájom 211,83 eur a teraz platí nájom 250,- eur. V domácnosti s matkou žije aj druh, ktorý sa tiež musí podieľať na platení nájomného. Skutočnosť, že druh vlastní aj vlastný byt, nič nemení na povinnosti prispievať na nájomné, keď býva s matkou detí. Matka zmenila zamestnanie od augusta 2019, keď začala pracovať na polovičný pracovný úväzok, čiže vzdala sa svojho výhodnejšieho zamestnania a zárobku bez vážnejšieho dôvodu. Vzhľadom na vek maloletých detí a navštevovanie školskej družiny maloletou O., ako aj ústretovosťou predchádzajúceho zamestnávateľa s úpravou fondu jej pracovného času pre prípad potreby vo vzťahu k starostlivosti o maloletého dieťa, uvedené správne vyhodnotil prvostupňový súd, že sa vzdala výhodnejšieho zamestnania a zárobku bez vážneho dôvodu. Matka uvedeným sa snažila preukázať, že na jej strane došlo k zmene pomerov, no vyššie uvedené zistenia nemožno ani podľa odvolacieho súdu kvalifikovať ako dôvod pre zvýšenie výživného.

16. Čo sa týka zmeny pomerov na strane maloletých detí, súd prvého stupňa túto zistil iba vo vzťahu k maloletému U., pretože tento sa s otcom odmieta stretávať, čo otec rešpektuje, a preto žiadnu osobnú starostlivosť voči U. nevykonáva a tá spočíva len na jeho matke. Túto okolnosť prvostupňový súd zohľadnil, a preto na U. zvýšil výživné na sumu 150,- eur mesačne od podania návrhu, t. j. od 15.05.2019. Táto suma aj podľa odvolacieho súdu je primeraná potrebám maloletého, ktorý 15.05.2020 dosiahne vek 14 rokov, a teda je v pubertálnom veku, kedy sa zvyšujú potreby dieťaťa po každej stránke jeho vývoja a na druhej strane zodpovedá schopnostiam a možnostiam povinného otca. Preto odvolací súd nemohol prisvedčiť otcovi maloletého U., že by postačovalo zvýšiť výživné na sumu 120,- eur.

17. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd nepovažoval odvolanie otca ani odvolanie matky maloletých detí za dôvodné, keď odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi rozsudku súdu prvej inštancie.

18. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 CSP v spojení s ustanovením § 52, § 57 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keď nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)